

hvordan man på en effektiv og smertefri måde kan begå selvmord, er altså – og man kan sige desværre – uanset hvor moralsk anstødeligt det kan virke, ikke nogen konkret opfordring til at begå selvmord i straffelovens forstand.

Ud over problemstillingen omkring kriminaliseringen på et område, hvor vi i dag ikke har en kriminalisering helt generelt, tror jeg, det vil være meget vanskeligt at håndhæve i praksis, ikke mindst set i forhold til hjemmesider, der hidrører fra andre lande.

Jeg tror derfor ikke på, at vejen frem er en nykriminalisering på det her område. Jeg er så derimod meget enig med spørgeren i, at særligt tallene for de unge piger mellem 15 og 19 år er ekstremt bekymrende. Derfor tror jeg, at det, vi skal, er at prøve at tilrettelægge forebyggelsen endnu bedre for den her gruppe unge mennesker, så vi gør, hvad vi kan, for at forhindre dem i at begå selvmord.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er meget glad for, at justitsministeren også er opmærksom på, hvor alvorligt et problem vi her har med at gøre. Selvfølgelig er jeg også enig i, at vi skal gøre det, vi kan for at forebygge, og den handlingsplan, som nu har virket over for de voksne, må vi se at få udbygget, så den også kommer til at virke over for børn og unge. Men jeg tror også, det er helt afgørende, at når vi snakker lovgivning, er vi, hvad skal jeg sige, så stramme som overhovedet muligt.

Man kan jo se, at der er tre muligheder, når det drejer sig om at hjælpe andre til selvmord. Der er den direkte hjælp, hvor man altså rent fysisk, som justitsministeren siger, hjælper i det her tilfælde et ungt menneske til at tage sit eget liv. Den anden er, at man opfordrer til eller rådgiver. Endelig er den tredje propaganderen for. Det er de to sidste områder, hvor jeg ikke synes, at vi i dansk lovgivning er tilstrækkeligt stramme.

I andre lande går man ind også på de sidste to områder og lovgiver, ikke alle lande, men nogle lande gør det. Det er derfor, at jeg meget gerne ville, om justitsministeren kunne undersøge, hvordan vi kunne gøre det i den danske straffelovgivning. Jeg er nemlig ret overbevist om, at hvis man f.eks. på en hjemmeside kunne finde opskriften på, hvordan man fremstiller kemiske masseødelæggelsesvåben, så ville vi sørge for at få det forbudt med det samme, og for mig at se er det her mindst lige så slemt.

Igen vil jeg spørge justitsministeren: Er der ikke en mulighed for, at vi kunne prøve at gå ind og se på, om vi kunne stramme formuleringerne i straffeloven, så de to sidstnævnte områder, altså opfordring til og propaganderen for, også på en eller anden måde blev omfattet?

Kl. 16.25

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er meget enig med spørgeren i, at vi selvfølgelig altid skal kulegrave områderne for at se, om vi kan gøre mere i forhold til særligt udsatte grupper, ikke mindst når det angår unge mennesker, der jo oftest slet ikke har den livserfaring og måske heller ikke selvtillid, der skal til for at omgøre en meget, meget dårlig beslutning, de har truffet.

Jeg vil dog godt fastholde, at jeg stadig væk tror på, at den bedste måde at nå den gruppe på, ikke er ved at forsøge at lave nykriminaliseringer i stor stil inden for det her område eller forsøge at give et billede af, at vi kan styre, hvad der ligger på internettet, men ved nogle af de projekter, og mange af dem blev jo sat i gang af den tidligere regering, der går ud på via café-møder og andet at komme i dialog med de unge mennesker, der har det dårligt. Det kan der være mange årsager til, men den forebyggende indsats tror jeg er helt afgørende for, at man kan få bragt nogle af dem på ret kurs igen.

Jeg kan forstå på fru Elsebeth Gerner Nielsen, at spørgeren har kigget på, hvilke erfaringer man har gjort sig i udlandet. Der vil jeg sige, at jeg mener, at medvirkensbestemmelserne og den måde, vores straffelov der er skruet sammen på, har den rette balance i tingene, og derfor tror jeg ikke, at det er den vej, vi skal forsøge at forfølge ved at gøre noget mere strafbart, hvis det er selvmord, end hvis det er alle mulige andre typer overgreb og forbrydelser.

Men jeg er indstillet på at forsøge at undersøge, hvordan lovgivningen er i landene omkring os, for vi skal ikke spille alvidende her i Danmark, og jeg kan forstå, at man måske der har gode erfaringer med, hvad man kan gøre for at få reduceret antallet af selvmord. Så jeg er indstillet på at undersøge, hvordan man der har grebet det an, men jeg må altså understrege, at jeg mener, at straffeloven, som den er i dag, er skruet sammen, så man meget nøje har overvejet, hvornår medvirkensbestemmelserne skulle træde i kraft.

Derfor kan jeg i hvert tilfælde ikke på nuværende tidspunkt sige, at jeg finder nogen som